

ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย
The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural
Classroom for Young Children

เนตรดา เนื่องน้อย¹ ชลาธิป สมอาทิตย์² และ ปิยะนันท์ ทิรัณย์ชโลธร³

¹Netrada Nueangnoi ²Chalatip Samahito and ³Piyanan Hirunchalothorn

¹ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{2,3} สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Graduate students, Early Childhood Education, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

^{2,3} Early Childhood Education, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

First author e-mail: netrada.n@ku.th ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1515-0148>

Corresponding author e-mail: chalatip.s@ku.th ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1647-8812>

Essentially intellectual contributor author e-mail: piyanan.h@ku.th ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4768-8853>

Received 13/07/2023

Revised 14/07/2023

Accepted 20/07/2023

บทคัดย่อ

ปัจจุบันประเทศไทยมีบุคคลที่หลากหลายเชื้อชาติมาอาศัยร่วมกัน เมื่อบุคคลเหล่านั้นมีลูกก็ส่งลูกเข้ามาเรียนในโรงเรียน ดังนั้นในห้องเรียนเดียวกันจึงมีเด็กหลายเชื้อชาติมาอยู่ร่วมกัน แต่เด็กไม่สามารถสื่อสารด้วยกันเป็นภาษาไทยได้ เมื่อเล่นด้วยกันก็ไม่เข้าใจกัน ทะเลาะกันและใช้คำพูดไม่เหมาะสมหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการส่งเสริมให้เด็กหลายเชื้อชาติที่มาอยู่ร่วมกันเข้าใจและยอมรับวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งได้ การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียน พหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายคือเด็กอายุระหว่าง 4-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 30 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน จำนวน 24 แผน แบบประเมินพฤติกรรมการเล่นในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย แบบบันทึกพฤติกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนมีทักษะทางสังคมในการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน โดยมีด้านที่สูงที่สุดเรียงลำดับไป ดังนี้ ด้านการยอมรับความหลากหลาย ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ และด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว เด็กได้พัฒนาทักษะทางสังคมผ่านการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ทำให้เด็กรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มีการช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมมือทำกิจกรรมกับเพื่อนที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เด็กสามารถยอมรับและปรับตัวอยู่ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความแตกต่างจากตนเองได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ: การเล่นพื้นบ้าน; อาเซียน; การอยู่ร่วมกัน; พหุวัฒนธรรม; ปฐมวัย

[185]

Citation:

เนตรดา เนื่องน้อย ชลาธิป สมอาทิตย์ และ ปิยะนันท์ ทิรัณย์ชโลธร. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural

Classroom for Young Children. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

Abstract

At present, Thailand has people of various nationalities living together. When those people have children, they send their children to study in school. Therefore, there are children from various nationalities in the class, but they cannot communicate with each other in Thai. When playing together, they do not understand each other, quarrel, and use inappropriate words and physical abuse. The researcher sees the importance of encouraging multicultural children living together to understand and accept their own and others' cultures. This will help reduce conflicts. The objective of this study was to study the effects of ASEAN traditional game activities on coexistence in a multicultural classroom for young children. The target group was 30 of 4-6-year-old children who were studying in the 2nd semester of the academic year of 2022 in Sangam Wittaya School, Office for the Pathum Thani Primary Educational Service Area 1. The research instruments included the 24 lesson plans of ASEAN traditional game activities, a form of social behavior assessment of the coexistence in a multicultural classroom for young children, and notes of young children's social behaviors. Data were analyzed by mean, standard deviation, and content analysis. The study showed that young children who received ASEAN traditional game activities had higher social skills the coexistence in a multicultural than before receiving the ASEAN traditional game activities. The highest aspects that young children achieved were as follows: acceptance of diversity, communication, rights respect, and coexistence. The children developed social skills through Thai ASEAN traditional games. It made the children accept other opinions, help each other, and interact and cooperate with their peers whose nationalities, languages, and cultures are different. They happily accepted and adapted to living together with friends who were different from themselves.

Keywords: Traditional Games; ASEAN; Coexistence; Multicultural; Young Children

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันเปิดกว้างและให้การยอมรับความแตกต่างและความหลากหลายของมนุษย์ ทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา อายุ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สะท้อนความเป็นตัวตนของบุคคลหรือสังคมแสดงออกในทางวัฒนธรรม ด้านการแต่งกาย ภาษา และทัศนคติ นำไปสู่วิธีที่กลุ่มชนในสังคมมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ความเสรีภาพทำให้มนุษย์มีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาที่แตกต่าง เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ลดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ มีส่วนร่วมกับประเพณีและวัฒนธรรมใหม่ ๆ นอกจากนี้การให้ความสำคัญกับแนวทางจัด

การศึกษาในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ควรส่งเสริมแบบองค์รวมโดยเริ่มจากการจัดทำหลักสูตรซึ่งมีผลต่อการปรับโครงสร้างของสถานศึกษา ผู้บริหารและครูมีทัศนคติที่ให้ความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในกลุ่มชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Mitchell and Salsbury (1999) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม เป็นการศึกษาที่นำแนวคิด ค่านิยมเชิงบวก เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของทุกคนเพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

การที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เล่นกับกลุ่มเด็กที่แตกต่างไปจากตน เช่น ต่างภาษา ต่างชาติพันธุ์ ต่างพื้นเพทางเศรษฐกิจสังคม เป็นสิ่งที่ได้แสดงออกถึงการมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่ดี มีการปรับตัวทางสังคมซึ่งเป็นการตระหนักรู้ การเห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างบุคคล และยอมรับนับถือในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) สำหรับการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และความแตกต่างทางวัฒนธรรม ควรจัดตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัย นอกจากนี้ยังมียังมีงานวิจัยที่ทำการศึกษา พบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการต่อความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาททางเพศ ชาติพันธุ์ ดังนั้นการจัดประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมในช่วงปฐมวัยเด็กจะเข้าใจในคุณลักษณะของตนเอง และยังช่วยส่งเสริมการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ตั้งแต่อายุ 5 ปี ซึ่งเด็กสามารถรับรู้รูปแบบวัฒนธรรมใหม่ ๆ ได้ดีกว่าเด็กโต (Aldridge, Calhoun & Aman, 2000)

สังคมไทยในปัจจุบันเข้าสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ เนื่องจากมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น มีการอพยพเคลื่อนย้ายของแรงงาน การประกอบอาชีพที่หลากหลาย การศึกษามีความหลากหลายทางวัฒนธรรม รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการ (2542) มาตรา 6 เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในขณะที่ Kunzman (2003) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าการสร้างความเข้าใจหรือความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งการที่จะสร้างความสงบสุขและสันติภาพได้อย่างยั่งยืนนั้น คือ การส่งเสริมให้คนในสังคมเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ในความมีอยู่และความเป็นไปของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันในกลุ่มเด็ก ๆ นั้น สถานศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้มีความไว้วางใจและเกิดการยอมรับ สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการค้นหา ให้เด็กทุกกลุ่มมีโอกาสประสบความสำเร็จโดยเท่าเทียมกัน และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ฝึกให้เด็กมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ เน้นความร่วมมือระหว่างเด็ก โดยครูสามารถสอดแทรกบูรณาการแนวคิดเพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันจากการเรียนการสอนในโรงเรียน (Klein, 1992; Wilson, 2006)

การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่ต้องให้การยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น ความเท่าเทียม การปรับทัศนคติในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติที่มีความหลากหลาย

ทางวัฒนธรรม ขึ้นกับความหลากหลาย ควรมีรูปแบบและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้แบบพหุวัฒนธรรมเด็กปฐมวัย มีผู้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้หลายรูปแบบ เช่น การจัดประสบการณ์เรียนรู้ SANTISUK ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้จากความสนใจของเด็กที่ได้มีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจทำกิจกรรมร่วมกัน เด็กได้ร่วมมือและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม หรือการเรียนรู้โดยใช้การเล่นเพราะธรรมชาติของเด็กจะเรียนรู้ผ่านการเล่นได้ดี (จิรภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์, 2556) เช่นเดียวกับ ณัฐรจา ท่าโหม (2565) ที่ได้ศึกษาและพบว่าการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติสามารถปรับพฤติกรรมเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ เด็กได้ฝึกการแบ่งปัน การช่วยเหลือและยอมรับเป็นมิตรกับผู้อื่น ซึ่งแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งสองแนวนั้น ได้จัดให้กับเด็กในกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน

การละเล่นพื้นบ้านอาเซียนเป็นการละเล่นที่มีเอกลักษณ์ของกลุ่มชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นและเชื้อชาติ มีการละเล่นที่สืบทอดกันมานานจากรุ่นสู่รุ่น มีลักษณะการเล่นร่วมกันเป็นกลุ่ม มีวิธีการละเล่นไม่ซับซ้อนเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยตามธรรมชาติแล้วเด็กปฐมวัยจะชอบเล่นเรียนรู้ได้ดีจากการเล่น การเล่นด้วยกันจะทำให้เด็กได้ทักษะทางสังคม ดังนั้นการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอาเซียน จึงเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันซึ่งเป็นทักษะสังคมที่สำคัญโดยอาศัยความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอาเซียนมีความหลากหลายตามวัฒนธรรมท้องถิ่นประเทศนั้น ๆ การที่เด็กได้เรียนรู้ในวัฒนธรรมของผู้อื่นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม ทำให้เด็กมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น สามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความสามัคคีช่วยเหลือกัน มีการเคารพกฎกติกาในการเล่นร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น การฝึกใช้คำพูดที่ดีเพื่อแก้ไขปัญหาเหมาะสมลดการใช้ความรุนแรงขณะเล่นด้วยกัน และมีทัศนคติที่ดีในการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม

จังหวัดปทุมธานีพื้นที่ที่เป็นแหล่งเศรษฐกิจ ทั้งการเกษตรและอุตสาหกรรม มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่จำนวนมาก โดยอยู่ในชุมชนหรือพื้นที่บริเวณตลาดไทและคลองหลวงมากที่สุด (อมรรักษ์สวนชุมพล, 2560) ซึ่งแรงงานต่างด้าวเหล่านั้นได้ส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนร่วมกับเด็กไทย ซึ่งผู้วิจัยในฐานะเป็นครูปฐมวัย จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับเด็กระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนสังข์อ่ำวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จังหวัดปทุมธานี ซึ่งตั้งอยู่ใกล้พื้นที่ตลาดไทในทุก ๆ ปีจะมีลูกแรงงานต่างด้าวเข้ามาเรียนในโรงเรียนจำนวนมากขึ้นทุกปี ทำให้ในชั้นเรียนมีเด็กที่คละอายุและต่างเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมกันโดยมีทั้งเด็กไทย กัมพูชา เมียนมาร์ ลาว มอญ ในโรงเรียน มีการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารแต่เด็กหลายคนพูดภาษาไทยไม่ชัด ไม่เข้าใจภาษาไทย เด็กที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติกันไม่เข้าใจหรือยอมรับซึ่งและกัน เมื่อรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นเชื้อชาติเดียวกันแล้วมักจะใช้ภาษาชาติตนเองสนทนากัน ชอบเล่นกับเพื่อนที่ใช้ภาษาเดียวกัน บางคนอยากเป็นที่ยอมรับของเพื่อนกลุ่มใหญ่จะหวงของเล่นและจะให้เพื่อนที่

ตนเองอยากให้เล่นด้วย ส่งผลให้เด็กมีการทะเลาะกันอยู่บ่อย ๆ ดังนั้นหากเด็กปฐมวัยได้รับการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันจะช่วยให้เด็กขจัดปัญหาได้เมื่อการอยู่ร่วมกัน มีความเข้าใจกันและมีทัศนคติที่ดีไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำกิจกรรมร่วมกันเด็กสามารถให้ความร่วมมือกันดีตลอดการทำกิจกรรมได้

ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนเป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กเข้าใจในท้องถิ่นของชาติต่าง ๆ ความเป็นเอกลักษณ์ของชาติของตัวเองและเกิดความภูมิใจในชาติพันธุ์และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม มีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่นที่มีความแตกต่างจากตนเองเพื่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน

การเล่นพื้นบ้านอาเซียนเป็นการเล่นของประเทศอาเซียนซึ่งแต่ละการเล่นมีเอกลักษณ์โดดเด่นตามท้องถิ่นของสังคมนั้น ๆ ในการเล่นแต่ละประเทศแสดงถึงความเป็นอยู่ของวิถีชีวิต เชื้อชาติ และวัฒนธรรมที่หลากหลายของประเทศอาเซียน การถ่ายทอดการเล่นตามแบบของวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของแต่ละประเทศ มีการสืบทอดกันมาเป็นเวลานานตามแบบวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นตนเองซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของกลุ่มชนในอาเซียนในด้านความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และค่านิยมต่าง ๆ พิริวัฒน์ ชลเจริญ (2557) โดยการเล่นพื้นบ้านอาเซียนแต่ละประเทศมีความคล้ายคลึงกันอาจจะแตกต่างกันที่ชื่อของการเล่น หรือวิธีการเล่นเพียงเล็กน้อย

2. การอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม

การอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมเน้นให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ ทำงานเป็นกลุ่ม เกิดการยอมรับและมีเจตคติที่ดีต่อความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนาและวัฒนธรรม รสสุคนธ์ เนาบุตร (2557) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่ครูสอนเด็กในห้องเรียนโดยคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม ให้การยอมรับ เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ Kunzman (2003) ที่เชื่อ

[189]

Citation:

เนตรฐา เนื่องน้อย ชาลธิปไตย และ ปิยะนันท์ หิรัญชลโธรม. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

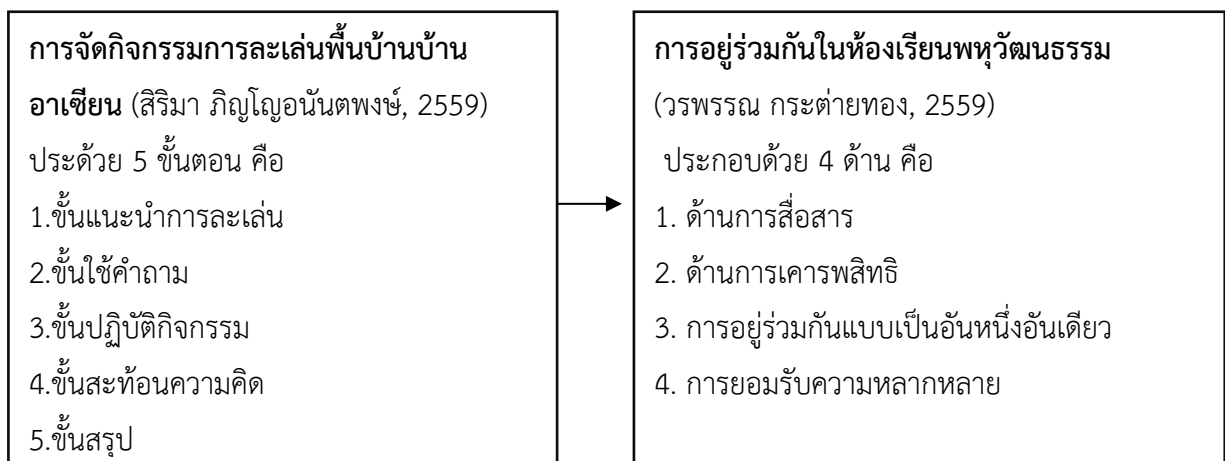
วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural Classroom for Young Children. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

ว่าการสร้างความเข้าใจหรือความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น ซึ่งการที่จะสร้างความสงบสุขและสันติภาพได้อย่างยั่งยืนนั้น คือ การส่งเสริมให้คนในสังคมเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ในความมีอยู่และความเป็นไปของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันในกลุ่มเด็ก ๆ นั้น สถานศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้มีความไว้วางใจและเกิดการยอมรับ สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการค้นหา ให้เด็กทุกกลุ่มมีโอกาสประสบความสำเร็จโดยเท่าเทียมกัน และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ฝึกให้เด็กมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ เน้นความร่วมมือระหว่างเด็ก โดยครูสามารถสอดแทรกบูรณาการแนวคิดเพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันจากการเรียนการสอนในโรงเรียน (Klein, 1992; Wilson, 2006)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการวิจัย โดยกรอบแนวคิดแสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชายและหญิง อายุระหว่าง 4 – 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนสังข์อ่ำวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน 24 แผน ระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ 4 วัน คือ วันที่ 1, 2, 3, 4 ของสัปดาห์ จัดประสบการณ์ในช่วงกิจกรรมกลางแจ้งเวลา เวลา 10.00 – 10.40 น. ครั้งละ 40 นาที โดยสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก และเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ แวดล้อมเด็ก เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเกิดจากการนำกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ประกอบด้วย 12 การละเล่น ได้แก่ 1) งูกินหาง 2) หม้อครก 3) แมวไล่หนู 4) กระโดดเชือก 5) รีรีข้าวสาร 6) หมาหย่าง 7) ซ้อมแตงโม 8) มอญซ่อนผ้า 9) เสือกินวัว 10) ซี่ม้า 11) วึ่งเปรี้ยว 12) บอลลุนโป่ง

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

สัปดาห์	วัน	กิจกรรม	การจัดกิจกรรม
1		ประเมินพฤติกรรมก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน	
2	วันที่ 1 ของสัปดาห์	งูกินหาง	ขั้นแนะนำการเล่น นำเข้าสู่กิจกรรมโดยการใช้รูปภาพ การเล่นพื้นบ้าน เล่าบริบทหรือความเป็นมาของการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ขั้นใช้คำถาม กระตุ้นความสนใจเชื่อมโยง ประสบการณ์เดิมด้วยการทายภาพการเล่นในภาพทำอะไร ทำไมจึงทราบว่าตนเองเป็นคนเชื้อชาติใด
	วันที่ 2 ของสัปดาห์		ขั้นปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้กฎกติกาและการเข้ากลุ่มลงมือปฏิบัติกิจกรรม ขั้นสะท้อนความคิด เด็กแสดงออกถึงความคิดของตนเองโดยการสนทนาโต้ตอบตามจุดประสงค์ขององค์ประกอบแต่ละด้าน ขั้นสรุป การสรุปร่วมกันเกี่ยวกับการเล่นเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรบ้าง และการแก้ไขปัญหายังไง การเล่นที่ดีอย่างไรบ้าง

สัปดาห์	วัน	กิจกรรม	การจัดกิจกรรม
	วันที่ 3 ของ สัปดาห์	หม้อครก	ขั้นแนะนำการเล่น นำเข้าสู่กิจกรรมโดยใช้รูปภาพการเล่น พื้นบ้าน การเล่าบริบทหรือความเป็นมาของ การเล่นพื้นบ้านอาเซียน ขั้นใช้คำถาม คำถามกระตุ้นความสนใจ เชื่อมโยง ประสบการณ์เดิม เช่น ทายภาพการเล่นในภาพ ทำอะไร ทำไมหนูจึงรู้ว่าตนเองเป็นคนเชื้อชาติ อะไร
	วันที่ 4 ของ สัปดาห์		ขั้นปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้กฎกติกาและการเข้ากลุ่มลงมือปฏิบัติ กิจกรรม ขั้นสะท้อนความคิด เด็กแสดงออกถึงความคิดของตนเองโดยการ สนทนาโต้ตอบตามจุดประสงค์ขององค์ประกอบ แต่ละด้าน
			ขั้นสรุป การสรุปร่วมกันเกี่ยวกับการเล่นเป็นอย่างไรมี ปัญหาอะไรบ้าง และการแก้ไขปัญหาอย่างไร การ เล่นที่ดีทำอย่างไรบ้าง

2. แบบประเมินการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบประเมินพฤติกรรมโดยสังเกตพฤติกรรม รวมทั้งสิ้น 1 ชุด ชุดละ 12 รายการประเมิน มืองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ ด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว และด้านการยอมรับความหลากหลาย

3. การสร้างและหาคูณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคูณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย มีการพัฒนาดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน และการเล่นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อนำมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย

2) สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ให้สอดคล้องกับทักษะทางสังคมสำหรับการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ ด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว และด้านการยอมรับความหลากหลาย จำนวน 24 แผน

3) นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ทำให้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งเป็นระดับที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะว่า ควรเรียงลำดับเนื้อหาในแผน ให้หาสถานที่จัดกิจกรรมก่อน แล้วจึงแบ่งกลุ่มเด็ก จุดประสงค์ของแผนฯ ควรระบุชื่อของกิจกรรมและให้สะท้อนเห็นความเป็นพหุวัฒนธรรม การตั้งคำถามที่คำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางอารมณ์-จิตใจ

4) ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจนได้เป็นแผนที่สมบูรณ์และนำไปจัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และหลักสูตรของประเทศสิงคโปร์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ ด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว ด้านการยอมรับความหลากหลาย

2) สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย พร้อมทั้งคู่มือการใช้แบบสังเกต โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 3 2 และ 1 ตามเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้าน แล้วนำแบบสังเกตที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ทำให้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 1.00 เป็นระดับที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะ ให้ปรับแบบประเมินให้มีความโดดเด่นในความเป็นพหุวัฒนธรรม และใช้คำที่เจาะจง หรืออธิบายให้เห็นถึงความเป็นพหุวัฒนธรรม

3) ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

4) ประเมินทักษะการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน และประเมินทักษะการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

3. แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะทางสังคมสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยที่ได้จากการที่ผู้ศึกษาสังเกตและบันทึกคำพูดของเด็กปฐมวัยในขณะที่เด็กทำกิจกรรม เขียนบันทึกเป็นความเรียงแล้ววิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยโดยรวม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวม (N=30)

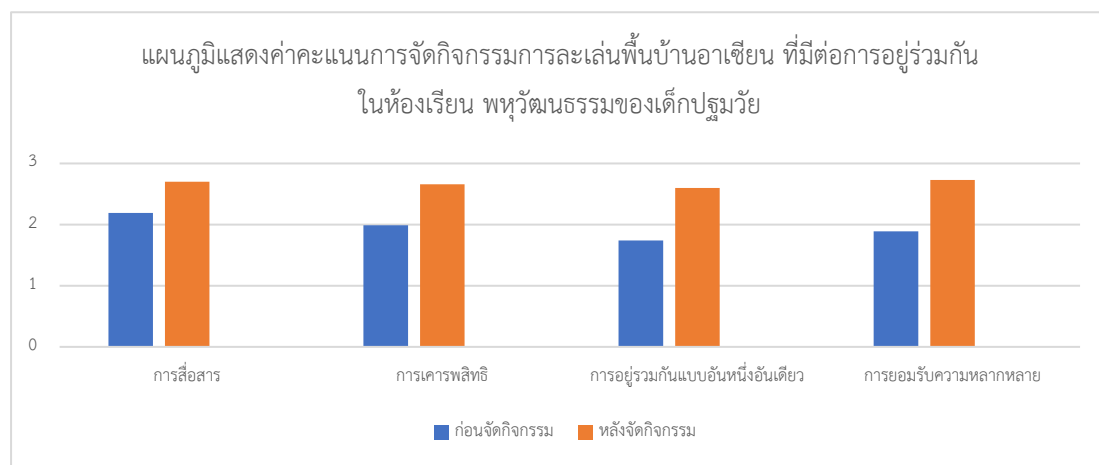
การอยู่ร่วมกันในห้องเรียน พหุ วัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนการจัดกิจกรรม	36	23.43	4.13
หลังการจัดกิจกรรม	36	32.07	3.50

จากตารางที่ 2 พบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมหลังการจัดกิจกรรม ($\mu = 32.07$; $\sigma = 3.50$) สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ($\mu = 23.43$, $\sigma = 4.13$)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน โดยแยกรายด้าน แบ่งเป็น 4 ด้าน (N=30)

การอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม ของเด็กปฐมวัย	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม	
	μ	σ	μ	σ
1. ด้านการสื่อสาร	2.19	0.61	2.70	0.38
2. ด้านการเคารพสิทธิ	1.99	0.42	2.66	0.43
3. ด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว	1.74	0.35	2.60	0.34
4. ด้านการยอมรับความหลากหลาย	1.89	0.48	2.73	0.34

จากตารางที่ 3 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมหลังการจัดกิจกรรมด้านการยอมรับความหลากหลายมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ และ ด้านการอยู่ร่วมกันแบบอันหนึ่งอันเดียว ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้ศึกษาขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นดังนี้

1.การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยได้ดีขึ้น เนื่องจากเด็กทุกชาติทุกภาษาจะต้องมีการเล่นเพราะธรรมชาติของเด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นมีทั้งเล่นคนเดียวและเล่นเป็นกลุ่ม การเล่นนั้นเปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมขณะที่เล่นด้วยกันกับผู้อื่น

[195]

Citation:

เนตรฐา เนื่องน้อย ชาลธิป สมชาติ และ ปิยะนันท์ หิรัญชโลทร. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural Classroom for Young Children. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

เด็กเรียนรู้ที่จะร่วมมือกัน ปฏิบัติตามกฎหมายและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Froebel (1852) ซึ่งกล่าวถึงการเล่นว่าช่วยส่งเสริมให้เด็กปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยตามธรรมชาติของเด็กจะชอบเล่นอยู่แล้ว การจัดกิจกรรมให้เด็กมีการเล่นนั้นเด็กย่อมสนุกสนานและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Erikson (1950) ที่กล่าวว่า การที่เด็กปฐมวัยเริ่มเข้าไปอยู่ในสังคมที่กว้างขึ้น เด็กจะเรียนรู้จักการแบ่งปันของเล่นกับผู้อื่น เด็กจะรู้ว่าเมื่อไรต้องเล่นคนเดียว และเมื่อใดที่ควรจะเล่นกับผู้อื่น ในขณะที่ ปัทมา บันเทิงจิต (2548) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการละเล่นพื้นบ้านอย่างที่คุณวิจัยทำศึกษานั้นเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมมาจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง มีกฎกติกาที่ไม่ซับซ้อนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้เด็กได้พัฒนาพัฒนาการต่าง ๆ และมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะสังคมด้านการเล่นกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จินตนา นิลทวี (2564) ที่พบว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน เพราะเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือกระทำและมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

2. การจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอาเซียนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการยอมรับความหลากหลาย ด้านการสื่อสาร ด้านการเคารพสิทธิ ด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว เพราะหลังการจัดกิจกรรมคะแนนเฉลี่ยด้านการยอมรับความหลากหลายมากที่สุด เป็นเพราะลักษณะการละเล่นพื้นบ้านอาเซียนเช่น การละเล่นหม้อครก เสือกินวัว รีรีข้าวสาร มอญซ่อนผ้า เป็นการละเล่นที่เล่นด้วยกันเป็นกลุ่มเล่นด้วยความเพลิดเพลินไม่มีการแข่งขันทำให้เด็กทุกคนสนใจและให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรม เด็กยอมรับเพื่อนที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันเล่นด้วยกันด้วยความเต็มใจ แม้การละเล่นนั้นจะไม่ใช้การละเล่นของชาติตนเองแต่เด็กให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะได้เล่นการละเล่นพื้นบ้านอาเซียนใหม่ ๆ เด็กมีเข้าใจวิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมลดความขัดแย้งในการเล่นร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนวรรณ อเนก (2565) ที่พบว่าเด็กปฐมวัยสามารถเข้าใจและระบุสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งได้ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเลือกวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ สำหรับด้านการสื่อสารซึ่งเป็นด้านที่เด็กทำคะแนนได้รองลงมา เพราะเด็กได้ใช้ภาษาไทยในการสนทนาโต้ตอบระหว่างการเล่นร่วมกัน การละเล่นมีบทร้องและได้สนทนาโต้ตอบคำถามที่กระตุ้นให้เด็กคิดหลังทำกิจกรรม การละเล่นที่มีบทร้องประกอบเช่น งูกินหาง ชื้อแตงโม มอญซ่อนผ้า ซึ่งทำให้เด็กที่มีเชื้อชาติกัมพูชา เมียนมาร์ และ ลาวได้รู้จักคำศัพท์ภาษาไทยมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น เลิกใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารเมื่อเล่นร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของธนพร หมูคำ (2546) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาส่งเสริมผลการเรียนภาษาไทยเนื่องจากเด็กได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ปฏิบัติตามกฎหมายกติกา มีการช่วยเหลือ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ทำให้เด็กมีทักษะทางสังคมดีขึ้น และด้านการอยู่ร่วมกันแบบเป็นอันหนึ่งอันเดียว เพราะเด็กมีการวางแผนในการเล่นร่วมกัน มีการช่วยกันคิด ช่วยกันแสดงความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์ร่วมมือทำกิจกรรมกับผู้อื่นก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งการละเล่นที่เด็กได้ร่วมกันวางแผนประกอบด้วย การละเล่นวิ่งเปี้ยว

[196]

Citation:

เนตรนภา เนื่องน้อย ชลธิช สมหาโต และ ปิยะนันท์ หิรัญชลโธรม. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural

Classroom for Young Children. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

กระโดดเชือก บอลลูกโป่ง รีรีข้าวสาร เสือกินวัว แมวไล่หนู สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอังศุธร อังคะนิต (2557) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการเล่นพื้นบ้านที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กในชุมชน พบว่าการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม การเข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะทางสังคมดีขึ้นในทุก ๆ ด้านทั้งด้านการแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือผู้อื่น และการเป็นผู้นำผู้ตาม ซึ่งเป็นผลมาจากการที่เด็กได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง

3. จากการจัดกิจกรรมโดยในขั้นนำของการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ครูให้เด็กดูรูปภาพการเล่นพื้นบ้านของประเทศนั้น ๆ มีการเล่าประวัติความเป็นมาหรือบริบทต่าง ๆ เกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และให้เด็กทดลองเล่นจริง ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาจากการที่ครูได้ตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความรู้สึก และเด็กได้สะท้อนความคิดเห็นร่วมกันทำให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้นภูมิใจในชาติพันธุ์ของตนเองและยอมรับผู้อื่น เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างกันทางชาติพันธุ์ ภาษา และวัฒนธรรม ดังที่ Shaffer (1999) อ้างถึง Vygotsky (1978) ได้อธิบายว่า เด็กจะปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเด็ก จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมาทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของความเชื่อและค่านิยมในวัฒนธรรมนั้นไปสู่เด็ก ๆ ทำให้เด็กรู้ว่า เด็กคิดอะไรและคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม

4. ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน ครูต้องมีความรู้ที่แม่นยำในการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียน โดยศึกษาจากแผนการจัดกิจกรรมและออกแบบแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการช่วงวัยพัฒนาการของเด็ก ครูมีเทคนิคในการตั้งคำถามที่กระตุ้นต่อความรู้สึกของเด็กโดยใช้คำถามที่มีลักษณะเป็นปลายเปิดชวนคิด ที่ให้เด็กแสดงความคิดเห็นที่สะท้อนต่อความรู้สึกของตนเอง ครูสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นวางตัวให้เด็กรู้สึกสบายใจ ยิ้มแย้ม และพูดคุยกับเด็กอย่างเป็นมิตรอธิบายปัญหาที่เกิดจากการเล่นให้เด็กฟังด้วยเหตุผลที่เข้าใจได้ง่าย การใช้ภาษาไทยสื่อสารกับเด็กได้ถูกต้องออกเสียงชัดเจน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครูไม่บังคับเด็กเมื่อเด็กรู้สึกไม่พร้อมให้ครูฟังเหตุผลของเด็กอย่างตั้งใจและพยายามชักชวนให้เด็กเข้าร่วมทำกิจกรรมโดยที่เด็กเต็มใจ บรรยากาศในการเล่นสนุกสนาน และครูไม่มีอคติเกี่ยวกับชาติพันธุ์ของเด็กส่งเสริมให้เด็กมีเจตคติในการยอมรับในความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องกับอมรวิรัช นาคทรัพย์ (2549) ที่กล่าวว่า การทำให้เด็กได้เรียนรู้ถึงความหลากหลาย และความงามของความหลากหลาย การสอนให้เด็กนับถือในความเป็นมนุษย์ที่มี ความแตกต่างในแต่ละวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และการนับถือศาสนานั้นเป็นสิ่งสำคัญการเริ่มต้น จากการเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในโรงเรียน จะเป็นรากฐานสำคัญที่จะขยายออกไปสู่สังคม ประเทศชาติ และโลกในอนาคตครูควรสร้างความตระหนักและความเข้าใจให้เกิดขึ้นในเด็ก และอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความรักความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของมวลมนุษยชาติ

[197]

Citation:

เนตรงา เนื่องน้อย ชลาธิป สมชาติ และ ปิยะนันท์ หิรัญชลโธรม. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural Classroom for Young Children. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านที่มีการแบ่งกลุ่มเด็ก ต้องแบ่งให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยเด็กหลากหลายเชื้อชาติอยู่กลุ่มเดียวกัน ใช้เวลาแบ่งกลุ่มค่อนข้างนาน ควรมีวิธีแบ่งกลุ่มที่หลากหลายใช้วิธีที่เด็กเข้าใจได้ง่าย ๆ

2. การจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ช่วงชั้นนำมีหลายขั้นตอนควรยืดหยุ่นแต่ละช่วงกิจกรรมให้เหมาะสมตามความสนใจของเด็ก เช่นการแนะนำรูปภาพการเล่น การเล่าประวัติความเป็นมา การใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นความสนใจในการทำกิจกรรม การทดลองปฏิบัติกิจกรรม และหลังทำกิจกรรมมีการใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นความรู้สึกต่อตนเองและการชี้แนะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อทำกิจกรรม

3. การศึกษาทำความเข้าใจในการเล่นพื้นบ้านของประเทศต่าง ๆ ที่นำมาใช้จัดกิจกรรมกับเด็กปฐมวัยอย่างละเอียด โดยเลือกการเล่นให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน การประกอบอาหาร การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน การเรียนรู้ในรูปแบบที่เน้นให้เด็กทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาผลการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองหรือชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จินตนา นิลทวี. (2564). การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย. *ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์*. 8 (1), 57-66.

จิรภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์. (2556). รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ SANTISUK เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะพึงประสงค์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 19 (1), 37-55.

ณัฐรุจา ท่าโหม. (2565). ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมของเด็กก่อนอนุบาลในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 50 (3), 1-12.

- ธนพร หมุกคำ. (2546). *การใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวรรณ เอนก. (2565). การลดพฤติกรรมความขัดแย้งด้วยการจัดกิจกรรมบูรณาการการเล่นนิทานและการจำลองสถานการณ์ในเด็กปฐมวัย. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*. 17 (1), 159-172.
- ปัทมา บรรเทงจิต. (2548). *การศึกษาทักษะทางสังคมด้านการเล่นกับเพื่อนของเด็กก้อทิสติกโดยการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยประกอบกับการสื่อด้วยภาพ*. สารนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีรวัฒน์ ชลเจริญ. (2557). *ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสสุคนธ์ เนาวบุตร. (2557). *แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมพหุวัฒนธรรม:กรณีศึกษาชุมชนบ้านป่าละอู อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรพรรณ กระต่ายทอง. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- สิริมา ภิญโญนันตพงษ์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คุณลักษณะความกตัญญูของเด็กปฐมวัย*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 17 (2), 1-12.
- อมรรักษ์ สานชูผล. (2560). *การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตจังหวัดปทุมธานี*. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 12 (2), 145-157.
- อมรวิทย์ นาคทรัพย์. (2549). *สันติวัฒนธรรมสันติในตน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังศุร อังคะนิต. (2557). *ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการเล่นพื้นบ้านที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กในชุมชน*. *วารสารการศึกษาออนไลน์*. 9 (4), 27-40.
- Aldridge, J., Calhoun, C. & Aman, R. (2000). 15 Misconceptions About Multicultural Education. *Elementary*, 12(3) 1-6
- Erikson, E. (1950). *Young Man Luther: A study in Psychoanalysis and history*. New York: Norton.

[199]

Citation:

เนตรงา เนืองน้อย ชลาธิป สมชาติ และ ปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลธร. (2566). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของเด็กปฐมวัย.

วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 185-200

Nueangnoi, N., Samahito, C., & Hirunchalothorn, P. (2023). The Effects of ASEAN Traditional Game Activities on the Coexistence in a Multicultural Classroom for Young Children. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 3 (5), 185-200; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.248>

Frederic, F. (1852). *Britannica Concise Encyclopedia; Friedrich Wilhelm August Froebel*.

Retrieved from <http://www.answers.com/topic/friedrich-wilhelm-august-fr-bel>.

Klein, T.E. (1992). *Teaching Tolerance, Prejudice Awareness and Reduction in Secondary Schools*. A thesis presented to the Faculty of the Dominican College Department of Education, California, May.

Kunzman, R. (2003). Religion, Ethics and the Implications for Moral Education: A Critique of Nucci's Morality and Religious Rules. *Journal of Moral Education*, 32(3), 251–261

Mitchell, M. B., & Salsbury, E. R. (1999). *Encyclopedia of multicultural education*. British: Greenwood.

Shaffer, D. (1999). *Developmental Psychology: Childhood & Adolescence*. 5th edition. Pacific Grove: Brooks/Cole.

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. M. Cole, V. John-Steiner, S. Scribner, & E. Souberman (Eds.). Cambridge, MA: Harvard University Press.

Wilson, J.E. (2006). *Investigating the Influence of Anti-racist Education in Achieving Prejudice Reduction Among Secondary Education Students*. Retrieved from: <http://proquest.umi.com>.

